ARNE SOHLSTRÖM

Byn Backnilsbo

i Hedemora socken

Västerås 1989

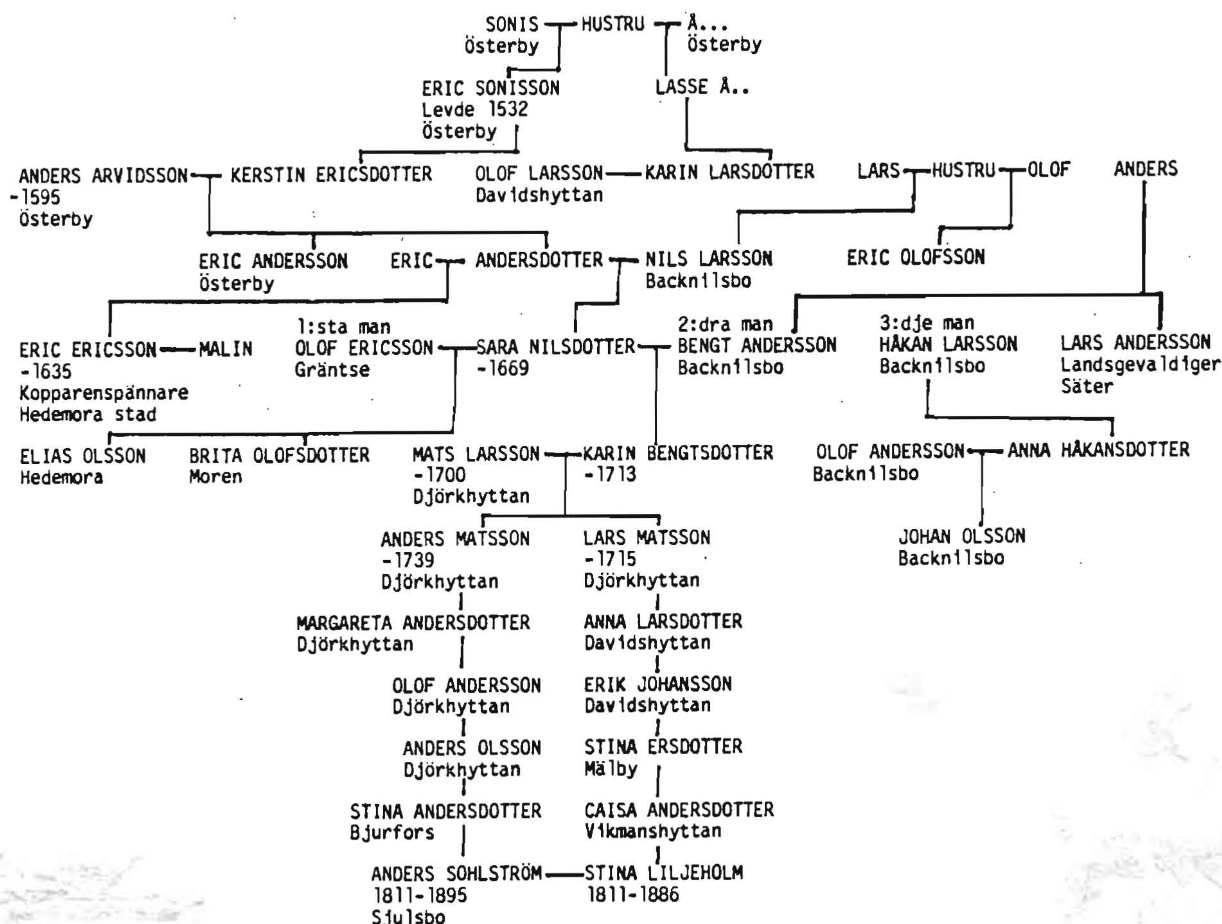
Backnilsbo är en grannby till, och belägen nordväst om Djörkhyttan i Hedemora socken.

Nils Larsson byggde upp hemmanet, och vid Tinget den 14 oktober 1612 fick han brev på att han kunde behålla det som det inskrivet är och göra sina kronoutskylder för det.

Han sålde det senare till sin styvson Eric Ericsson Kopparenspännare i Hedemora stad, vilken därefter måste lämna det som ersättning för koppar som han hade försnillat för Profoss Lars Andersson i Säter. Denne överlät hemmanet till sin bror Bengt Andersson som var gift med Nils Larssons dotter Sara. Hon var gift tre gånger, vilket gjorde arvsskiftet efter henne ganska komplicerat.

Om allt detta kan mera detaljerat läsas i de domboksprotokoll som återges i det följande.

Både min farfars far och min farfars mor härstammar från Backnilsbo via Djörkhyttan.

FÖRSÄLJNINGAR AV HEMMANET I BACKNILSBO

KLRD, 1, opag., 14 okt 1602

Nils Larsson i Skomakarbo tillsades brev på förbemälte Skomakarbo, som han avsides mest uppbyggt haver, att han det skulle behålla som det inskrivet är och göra Cronan därav sina årliga utskylder.

KLHA, II, AI:2, f 36v, 3 juli 1633

Hustru Sara i Skomakarbo klandrar på benämnte hemman Skomakarbo, som henes fader Nils Larsson ibid haver sålt sin styvson Erik Eriksson, och henne, som närmast i börd är, det aldrig hembjudit.
Så efter hustru Malin, Erik Erikssons efterleverska, icke är med sina arvingar tillstädes, ej heller stämd, och kanske hon haver fasta därpå, då bliver saken till nästa Ting uppskjuten.

KLHA, II, AI:3, f 51v, 2 juni 1635

Uppbjöds andra gången ett hemman, Skomakarbo benämnt, som Lars Andersson Profoss vid Säter haver fått i pant av Erik Eriksson, fordom Kopparenspännare, för 240 daler, det sedan Lars är tillstatt på Rådstugan, och Bengt Andersson i Skomakarbo, Lasses broder, sedan av honom löst haver för så många penningar.

KLHA, III, AI:1. f 88v, 17 nov 1648

Håkan Larsson i Backnilsbo och hans hustru Sara Nilsdotter fingo fasta på bemälte Backnilsbo, som de av Landsgevaldigern Lars Andersson för 343 daler Kmt köpt hava, av vilken summa hustru Sara haver innan Håkan kom i äktenskap med henne betalt på samma hemman 125 daler Kmt. Håkan haver betalt 138 daler Kmt. Än Håkan rfter den förlikning dem emellan på Lagmanstinget skedd än 80 daler, av summan bliver som ovanbemält är 343 daler Kmt.

KLHA, II, AI:9, f 120, 17 nov 1643

Mats Jöransson på Djörkhyttan berättade, att han för några år sedan, vid pass 11 eller 12, samt med Erik Andersson i Davidshyttan, Erik Olsson i Nås, Mats Olsson i Brunna, Mats Andersson ibid, Olof Hansson i Gräntse, av Landshövdingen, Ädle och Välbetrodde Per Knutssons befallning haver varit i Backnilsbo eller Skomakarbo, som Erik Eriksson fordom Kopparenspännare haver löst av Nils Larsson därsammastädes, som köpebrevet daterat den 11 februari 1625 utvisar, men Erik icke hade låtit lagfara sitt köp för 450 daler Kopparpenningar, och Lars Andersson Profoss talade för de 145 H M och ny Katzlekoppar 1 skeppund 2 lispund han haver att fordra efter den domen han haver fått på Rådstugan i Staden den 14 augusti 1628 och den 11 november 1630, så länge Lars skulle få sin betalning, och protesterade nu Jöran Hindersson Fältväbel, vilken äger hustrun efter Erik Eriksson, att samma hemman är mycket förbättrat, varför han ännu begärde mera uppskov till kommande vår.
Noch framkom Håkan Larsson vilken nu bor i samma hemman och äger till hustru, hustru Sara, Nils Larssons dotter, och vill det inbörda, efter varken Erik Eriksson eller Lars Andersson härpå hava fått fasta, och säger Håkan, att Bengt Andersson, hans hustrus förra man, hemmanet med hävdning mycket haver förbättrat sedan försäljning skedde, då Lars Andersson straxt avstod hemmanet och det sålde till sin förbemälte broders hustru, hustru Sara, som Lars Andersson nu bekände, ändock han icke haver utgivit något köpebrev. Samma skattningsmän äro nu icke levandes mera än Mats Johansson, Mats Andersson och Olof Hansson. Nämnden var veterligt, att samma hemman är mycket förbättrat sedan Erik Erikssons efterleverska släppte det, och gåvo de gode män sitt betänkande, att samma hemman på samma tid icke kan hava varit

SARA NILSDOTTERS ÄTTLINGARS TVIST OM ARVET I BACKNILSBO

Nils Larsson sålde hemmanet till sin styvson Eric Ericsson, som sedan måste lämna det som ersättning för koppar som han olagligt konfiskerat. Brita Nilsdotter köpte tillbaka hemmanet, men hela köpesumman blev inte betald förrän under hennes sista äktenskap. Genom detta hade inte Brita någon ärvd jord utan endast avlinge, som var benämningen på fast egendom som förvärvats under äktenskapet. I ett äktenskap hade den ena parten ingen andel i den andras ärvda egendom, men avlinge fördelades så att två tredjedelar tillhörde mannen och en tredjedel hustrun. I detta fället fick samtliga barnen i alla äktenskapen dela på Britas tredjedel medan det övriga fördelades efter hur mycket som betalats i varje äktenskap.

KLHA, IIb, AI:18, f 38v, 21 maj 1699

Joen Svensson i Hedemora, fullmäktigad av Mats Larsson på Djörkhyttan, tilltalade Matses hustrus halvsyskon Elias Olofsson i Hedemora och hustru Brita Olofsdotter i Morén om något arv i Backnilsbo efter deras moder hustru Sara Nilsdotter, om vilket arv således befanns efter rannsakan vara:
Att Eric Ericsson kopparenspännare köpte hemmanet Backnilsbo (som nu tvistas om) av sin styvfader Nils Larsson. Hände sig en tid där efter att bemälde Eric konfiskerade någon koppar av Landsgevaldiger Lars Andersson vid Säter, vilken koppar Lars sedan igenkom, men efter Eric icke kunde betala igen kopparen, alltså fick Lars

---

HEMMANET I BACKNILSBO

Forts. från föreg. sida

mera värt, efter Eric Ericsson medan han hade det nämligen de sista åren avfört årsväxten, utan att Lars Andersson det må behålla för samma gäld, och sedan upplåta och sälja Håkan Larsson efter huru de bäst kunna förenas, därmed gåvo och Jöran Hindersson och hustru Malin sig till freds, och Jöran och Lars därefter togo i hand.

dom på Erics hemman Backnilsbo. Denne Lars Anderssons pretention löste åter Nils Larssons dotter hustru Sara Nilsdotter till sig. Bliver alltså frågan, om alla hennes barn av de tre kullarna skola få ärva lika uti Backnilsbo? Denna fråga resolverade Rätten således, att alldenstund den förste hustru Saras man Olof Ericsson i Gräntse haver löst i Backnilsbo för 125 daler Kmt, då haver ock den första kullen till att ärva efter fadern utav samma summa två-delarna uti hemmanet, och tredjedelen skiftas lika mellan alla 3 kullarna efter modern hustru Sara. Sedan, efter den andre hustru Saras man Bengt Andersson inte betalt något på bemälte Backnilsbohemmanets lösen, varför hava hans barn intet arv i ofta nämnda hemman efter fadern, utan endast efter modern att pretendera.
Den tredje hustru Saras man Håkan Larsson i Backnilsbo haver betalt på hemmanets lösen 138 daler Kmt, sedermera efter förlikning och därå komna Lagmans confirmation den 8 december 1645, samt confirmation över Härads fasta på ofta bemälda hemman av den 1 september 1651, 80 daler Kmt, gör tillhopa 218 daler Kmt, så att hela Backnilsbohemmanet kommer inalles att stå efter förbemälde Lagmans confirmation av den 1 september till 343 daler Kmt, därför tillbör Håkan Larssons dotter, näst sin del i tredingen efter modern, allt det övriga till att ärva utav hemmanet, oaktat vad uttydning fullmäktigen ville göra av Lagmansrättens 1645 års confirmation över förlikningen, att Lars Anderssons broders barn framdeles skulle hava deras arv och andel att tillgå i hemmanet Backnilsbo, så väl som de andra deras syskon.

Emot denna dom haver fullmäktigen i laga tid lagt vadpenningar under Lagmansrätten och caution ställt.

Lagmansrättens protokoll från denna tid finns inte bevarade.

NILS LARSSONS HUSTRUS FÄDERNE I ÖSTERBY, HEDEMORA SOCKEN

Nils Larssons hustru var dotter till Anders Arvidsson i Österby i Hedemora socken. Här återges några domstolsmål om hennes släkt.

KLHA, I, AI:6, f 41, 29 jan 1599

Kom Olof Persson på Davidshyttan och talade till Anders Arvidssons arvingar i Österby om någon förlikning på den del honom tillkom i Österby på sin hustrus vägnar, hustru Karin, den med vilken så fallet är, att en benämnd Lasse Å..., han var hustru Karins faderfader, och honom kom en del till i förenämnda Österby efter sin moder. Nu kom ock Lasse Å...s halvbroder Erik Sonisson benämnd ock en brodersdel till efter sin moder, ty de voro samsyskon om modern. Vilken Erik var Anders Arvidssons hustrus, hustru Kerstins, fader. Nu hade hustru Kerstin en måg benämnd Nils Larsson i Skomakarbo, som givit förenämnde Olof 1 1/2 skeppund stångjärn på samma förlikning, det Olof och bekände sig hava anammat.
Då dömdes och samma förlikning fast och alla Nils Larssons medarvingar skola giva Nils så mycket igen som på var kan löpa.

KLRD, 1, opag., 15 dec 1602

Kom Hans Nilsson i Grådö och talade till Backe-Nils om en jordedel liggandes i Österby, som hans hustrus faderfader, Olof Jönsson i Grådö tillkom.
Då lade Nils ett köpebrev lydandes huru det sålder var till Erik Sonisson för penningar 15 mark, och nu Nils hustrus fader gifit i förlikning ...
Köp skedde anno 1532, då dömdes det nu samma köp fast och stadigt som så länge okvalt haver.

KLHA, I, F 236v, 28 april 1617

Kom Backe-Nils och talade till Erik Andersson i Österby och hustru Margareta, som är Erik Anderssosns brodersdotter, om någon gäld som hustru Margaretas fader Olof Andersson skulle vara honom skyldig, nämligen löp i en summa 11 daler 1 mark.
Då rannsakades och i sanning bevistes, att där fanns mer gäld som förenämnde Olof Andersson skyldig var, än som hela boet kunde räcka till att betala med, och sades efter 22 Cap Jordebalken, att där är ... penningar tagna där inga är, efter och nu Nils äger Erik Anderssons syster till hustru, han icke kan hava så väl eget som det ... ...

KLHA, II, AI:1, f 11, 1 sept 1623

Uppbjöds första gången ett spannland, som Erik Eriksson Kopparenspännare haver sålt Erik Andersson i Österby för 33 daler. Denna jord är belägen i Österby och är Eriks arvedel.
Reinholt i Hälla, som äger Eriks halvsyster, sade att hans hustrus fader har fått Eriks i betalning för sin hustrus jord, och det ville barnen icke bryta.
Svarade Erik att han äger en brodersdel och 3 systerdelar där, och de allenast en systerdel.
Avsades att Länsman skall förhjälpa Reinholt och hans hustrus syskon till betalning av deras fader för den systerdel som Erik Eriksson inrymt haver.
Frågades Reinholt om han vill inbörda denna jord, sade han nej.

RÄTTEGÅNG OM KOPPARENSPÄNNARE ERIK ERSSONS ONDA FÖREHAVANDEN

Nils Larssons styvson Erik Eriksson var kopparenspännare, vilket enligt Svenska Akademins ordbok över svenska språket anges vara en "tjänsteman som var förordnad att utöva uppsikt över transporter med koppar".

KLHA, II, AI:2, f 12, 26 sept 1632

Den 26 september blev rättegång hållen i Hedemora sockenstuga, vedervarande Ståthållaren utöver Kopparbergs län och Österdalarne, Ärborne och Manhaftige Peder Nilsson till ..., Befallningsmannen Försiktige Bernt Lårman.
Och efter rättegången särdeles är förorsakad av de många klagomål, som både i Hedemora stad så väl som på landet här omkring angivna äro om Erik Erikssons, tillförne Kopparenspännare, åtskilliga onda förehavanden, varför behöves och härtill Borgmästarens Råds i Hedemora bivarelse, att sakerna både av staden och landet kunna med ett slut tillika deciderade bliva.
Erik Olofsson Borgmästare bliver av Erik Erikssons handräckte ditsatt i hans rum, ,,.
(Ytterligare 11 handräckte nämns)
Dessutom en nämnd på tolv personer

Så uppstod för Rätten Ståthållaren över Säters och Näsgårds län, Ädel och Välbördig Peter Cruse till ... och Ornäs, skriftligen sig besvärade över förbemälde Erik Eriksson för det han honom till ära och redlighet angripit, och hans goda namn och rykte förolämpat hade.
Vilket begynt och förorsakat är som följer, och Eriks trätobroder, en borgare i Hedemora benämnd Hindrich Stensson berättar.
Att Erik Eriksson kom till honom där han stod i vågboden om morgonen vid klockan 8, och tillsade honom 7 mark penningar i betalning för ett par skor. Därtill svarade Hindrich, jag får dem väl när jag får betalning för de tre kannor vin I mig skyldig är, och när Erik till samma skuld nekade, begynte de träta och skälla varannan för tjuvar och skälmar. Då hade Hendrich omsider sagt när Erik skyllte honom, det är icke länge sedan Ståthållaren övertygade dig med dina egna skrifter på Rådhuset, koppartjuv.
Då svarade Erik Eriksson, Ståthållaren är en tjuv och skälm så väl som du, och när Hindrich tog de närvarande till vittnen på hans ord, sade Erik, tag fritt vittnen därpå, och iriterade på samma skällsord några resor.
Härtill framkallades efternämnde valda vittnen, som Erik intet hade till att beskylla eller emotsäga, vilka icke allenast utav Tingsrätten utan av Ståthållaren, Välbeställde Peter Cruse själv, blevo flitigt förmanade att beakta den ed de nu vid deras själs salighet avlägga skulle, och utan avseende till personen berätta sanningen om vad de härom förmärkt hava.
Johan Matsson, en borgare i Hedemora, vilken icke var där tillstädes när trätan emellan Hindrich och Erik Eriksson begyntes, vittnar efter avlagd ed, att när han kom till vågen hörde han Erik säga till Hindrich, du är en tjuv och Ståthållaren med dig, och mer hörde han inte av deras träta, ty han gick strax där ifrån.
Peder Pedersson, vägare i Hedemora, betygar efter avlagd ed, att när Hindrich krävde Erik för vinet och han nekade till skulden, och de begynte träta och skälla varannan, så sade Hindrich, Ståthållaren haver bevist dig på Rådhuset att du är en tjuv, så svarade Erik att Ståthållaren är en tjuv och skälm så väl som du, och när Hindrich tog kunskap på de orden, sade Erik, tag du kunskap därpå, intererandes skällsorden ut supra.
Erik Olofsson i Girsån, Johan Mårtensson i Lerviken och Lars Olofsson på Olofshyttan, alla i Hedemora socken boendes, vilka icke heller i begynnelsen tillstädes voro, vittnade efter avlagd ed, att de hörde Erik Eriksson säga till Hindrich, du är en tjuv och Ståthållaren med dig, och i det gick Erik ifrån vågdörren sina färde.
Erik Eriksson säger sig då hava varit så drucken, att han icke minnes eller veta sig då hava sett Hindrich Stensson, mycket mindre

visste sig hava talt med honom, eller sett någon av dessa vittnen, och förebrår sitt huvuds svaghet, som av de många hugg han både i krig och eljest fått haver är förorsakat, att när han dricker ett stop öl vet han icke vad han gör eller säger, bekänner sig och intet annat veta med Välbetrodde Välbördige Ståthållaren, ej heller någon tid om honom annat haver förnummit än det som är ärligt, rättsinnigt och för Gud och människor försvarligt vara kan.
Sententia:
Denne Tingsrätten kan icke acceptera och ej erkänna denne Erik Erikssons undskyllan för skälig och rättmätig, eftersom han med dryckenskap och fylleri mest alltid continuerar och sig inlåter, och därigenom mycken obeskedenhet begår, av övermod och missbrukandes den ställning han av H. K. M:t allas vår nådigste Konung bekommit haver, förmodandes sig nu hava fritt tillstånd efter sin egen vilja rasa och ..., varför han ock övermodigtvis och utan all given orsak hava med ärerörigt skällsord angripit, icke sin jämlike eller en privat person, utan H. K. M:ts, vår allernådigste Konungs trogne och Välbeställde befälhavare och Ståthållare över land och län, vilken H. K. M:t igenom sitt öppna brev, det är uti Välbeställde Ståthållarens fullmakt och instruktion hava för alla fientliga och våldsamma inpass, evad namn de hava kan, allernådigast frikallats och under konungsligt hägn antagen Varför dömes Erik Eriksson till att undergå det straff, som Konungabalkens 32 Cap uttrycker, helst emedan målsäganden står på sin rätt, och förbemälte svar och trovärdige vittnen honom sådant skäligen övertygat haver.
Därefter framträdde Vördige och Vällärde man Herr Anders Kyrkoherde i Hedemora, anklagandes Erik Eriksson för det han hade kommit till honom på hans vret där han var stadd hos sitt legofolk, och haver där skällt honom för en oärlig präst, tjuv och skälm, och sagt, du må predika i helvetet, item giva dig tionde alla de tusenden den och den, och undsagt honom med dessa ord, du kom icke från Vårmässomarknaden än.
Härom bliver till vittne framkallad Olof Ersson i Kideviken, vilken efter avlagd ed betygar sig icke hava hört vad Herr Anders sade, men det hörde han att Erik Eriksson svarade honom, du som en tjuv och skälm.
Tvisten bekommer både Herr Anders och Erik dem emellan därav kommen vara, att Erik var av Västerås Capital utsatt ifrån kyrkan och Guds församling för det han och Erik Rasevill ihjälsläpade drängen Erik Björnsson, och därför hade Herr Anders på en solenn bönedag befallt klockaren att säga honom han skulle icke ingå i kyrkan förrän predikan begyntes, och strax hon ändades skulle han taga avträde utur församlingen, det haver honom förtretat så han därför talte honom till på vreten, och säger sig icke hava skällt Herr Anders utan hans broder Jöns Eriksson för koppartjuv.
Men efter innan härav förnimmer att Erik länge vräkt hat och avund och Herr Anders med förfärliga och ärerörige skällsord överfallit haver, och honom sådant likväl icke övertygas kan eller vill, dömes han av Guds lag, Mose Cap 19, vers 16 och av 30 Cap i Rådstuvubalken.
Borgmästaren i Hedemora, Ärlig och Förståndige Erik Olofsson, anklagar och Erik Eriksson för det han hade tillika med en benämnd Labbe Jöns kommit hem uti hans gård och i hans frånvaro begärt få köpa en kanna öl av hans hustru, och när han den utdruckit hade och fick efter sin begäran än en kanna öl till, sade han till Erik Olofssons hustru, var är din man den tjuven? Därtill svarande, nej min man är ingen tjuv, men du är en mordhund. Då haver Erik kallat henne tjuvkona och sedan gått där ifrån.
Förmälte Lebbe Jöns, som Erik då med sig inbjöd till Borgmästaren, betygar efter ed så sant vara som klagat är, och att Erik hade ytterligare sagt, var den långe ... hemma, så skulle vi stötas om hjärteblodet, och när Jöns så följde Erik hem, och han lade ifrån sig sina skotska bössor, som han hemligen och fördolda bar hos sig, sade han, härav hade jag ärnat Borgmästaren.

Det första ord som Erik Eriksson härtill svarar, då skyller han Erik Olofsson för koppartjuv, sägandes att Erik Olofsson berättade för honom och Carl Profoss, att Olof Gulichsson i Hedemora hade bjudit Erik Olofsson ett stycke H. K. M:ts krönta koppar, som kunde väga över 3 skålpund, därpå voro 3 kronor, och Erik Olofsson därför det icke köpt, ej heller ville Olof Gulichssons tjuvehandel för någon uppenbara.
Vartill nekar Olof Gulichsson högeligen, begärandes att Carl Profoss måtte framkallas därom att vittna vad honom veterligt är.
Vilken och, när han framkom, betygar, efter avlagd ed, att han aldrig hört Borgmästaren sådant säga, eller någonsin av samma tal förnummit haver.
Då blev Erik än ytterligare tillspord huru han kunde bevisa Borgmästaren det tjuverirykte han honom ...? Svarar han och säger till Borgmästaren, du är inte bättre än de andra koppartjuvarna, och säger ytterligare, att Erik Olofsson haver stulit koppar allt sedan Erik blev kopparenspännare, vilket synes otroligt efter han därmed aldrig beslagen är, icke med mindre Erik Eriksson saken bevisar.
Därför bliver honom av Ståthållaren Välbetrodde Peder Nilsson allvarligen pålagt ifrån sig leverera en riktig och oförfalskad räkning på all den koppar han beslagit haver, och med kvitteringen bevisa vart han är vägen tagen. Det han och utlovar.
Så efter han Borgmästaren Erik Olofsson med ärerörige och obevislige skällsord överfallit haver, sakfälles han av 12 Cap i Konungabalken, uti Stadslagen, och för hemgång av 5 Cap i Edsöresbalken.
Samma dag framsteg och för Rätten Hindrich Stensson, borgare i Hedemora, begärandes dom över Erik Eriksson för de många ärerörige skällsord han honom med överfallit hade, som alla föreskrivne vittnen bevisa, allenast därför att han krävde det Erik honom skyldig är.
Då tillspordes Hindrich Stensson huru det sig förhöll med det tjuveri som Erik Eriksson på Hedemora Rådhus skall övertygad vara? Respondert, att Lars Andersson Profoss förde för någon tid sedan en post förtullad och krönt koppar om ljusa dagen igenom Hedemora stad, vilken Erik Eriksson såsom okrönt och oförtullad lät upptaga, och till sin egen nytta använde, och när de därom komna för Rätten, är kopparn bliven Lasse tilldömd, och Erik som honom förkommit hade, gav Lasse sina handskrifter kopparn att betala, gav honom och falska anvisningar till sina gäldenärer, av vilka han tillförne själv betalningen uppburit hade, och Lars är ännu obetald. Därtill Erik icke neka kan efter Lars framlägger på tingsbordet hans egna förseglade handskrifter. Då skällde Erik Eriksson Lars Profoss och hans fordom husbonde Olof Eriksson i Alingsås för tjuvar.
Men Lars svarar sig kunna med Peter von ... bok bevisa att Erik Eriksson haver tagit ett credentz i mutor för 3 lass koppar han av Nils Matsson i Gävle uppdragits, och saken icke lagfört hade, utan H. K. M:ts rättighet därutinnan försnillat och underslagit.
Och alldenstund Erik Eriksson bekänner sig intet annat veta med Hindrich Stensson än det ärligt är och likväl icke kan neka sig hava skällt honom som förbemält är, varför sakfälldes han av 30 Cap i Rådstuvubalken.
Därefter berättade Erik Eriksson att uti Hedemora stad skola vara två pyndare, av vilka den ene skall vara så gjord, att han kan sönderskruvas och skall hålla efter vågen 2 skeppund 18 lispund. Den han menar att koppartjuvarna kunna tillika med lodet uti säckar med sig föra till bergsmansgårdarna och således den stulne kopparen väga.
Han menar att om Karl skall hava gjort båda pyndarna, vilket må bevisas åt vem han den andre gjort haver. Varav prövas kan vad härom sant är.
Olof Profoss klagar att Erik Eriksson tog bort utur Hedemora våg 3 skeppund stångjärn som Olof tillkom, och han ännu icke haver igen bekommit, vilket så hänt är, att Olof haver tagit en häst till köps av en benämnd Långe Måns, för penningar 26 daler, sedan sålde Olof samma häst till Erik Matsson

på Norshyttan för stångjärn 3 skeppund, vilket Erik Matsson i vågen införde och Erik Eriksson det uttog för det som Långe Måns honom skyldig var, och bekänner att Olof var honom intet skyldig. Säger sig och hava haft Olof Profoss tillsägelse järnet att anamma det Olof ingalunda tillstår.
Blev fördenskull avsagt, att när Olof Profoss inlägger hos fogden de 18 daler han Måns på hästen skyldig är, så skall Erik Eriksson betala och igen leverera Olofs 3 skeppund stångjärn.

ERIK ERIKSSONS GÅRD I STADEN

I sin bok Hedemora stads historia, skriver Karl Trotzig om hur Anders Anderssons gård på Åsen i Hedemora stad den 16 april 1627 förlänades till Kopparenspännare Erik Eriksson med hus, åker, äng, skogsmark, fiskevatten och andra petinentier i våto och torro, närby och fjärran.
Det företogs då en syn på gården av Borgmästare och råd, och deras protokoll avslutas med följande: Vilken gård med desse benämnde hus blev skattat Ärlig och Välaktad Erik Eriksson Enspännare, som rannsakar efter den okrönte koppar, efter som H. K. M:jts instruktion innehåller, i händer skattat. Att detta så rannsakat och i sanning är låte vi trycka allas våra signeter här inunder.
Av gårdens 13 mycket förfallna hus var 2 stall, 1 källare och resten bostadshus, men inga ekonomibyggnader, vilket får Trotzig att tro att det är den gamla kungsgården från Gustav Vasas tid.

JORDBYTE MELLAN BACKNILSBO OCH DJÖRKHYTTAN

KLRD, 30, f 794, 18 maj 1694

Förliktes sinsemellan Mats Larsson på Djörkhyttan och dess svåger, nämndeman Olof Andersson i Backnilsbo, av vilken Mats Larsson, som är mantalsbonde på Djörkhyttan söker att få tillbyta sig Olof Anderssons del ibid emot Mats Larssons del igen i Backnilsbo, som han nämndemannen i byte avstå vill att således samla mantalen ihop i bägges byar, däremot ej heller Olof Andersson sig uppläggar, allenast han först får lika hävdade jordägor i Backnilsbo som dem vilka han i Djörkhyttan avträder, och därtill efter mätesmannaorder vedergällning för det jorden i Djörkhyttan är bättre än jorden i Backnilsbo. Sålunda att Mats Larsson skall först göra sin jord han i Backnilsbo avstå vill jämgod med Olof Anderssons i Djörkhyttan, eller avsätta för dess jämgoda uppbrukande efter mätemannens order tillbörlig gäld och gödsel, och för bytet till gödo njuta, dock med refusion, ävenså efter mätesmannens order.

KLRD, 30, 4 okt 1694

Mats Larsson i Djörkhyttan och Olof Andersson i Backnilsbo hava den 2 juni 1694 ingått ett jordebyte sålunda, att Mats Larsson i Djörkhyttan avlåter till Olof Andersson i Backnilsbo all den jord med skog och tillhörigheter samt en god lada han där uppbyggt, så väl det han på sin kära hustrus Karin Bengtsdotters vägnar ärvt, som det han där inlöst.
Där emot Olof Andersson upplåter till Mats Larsson all den jordedel i åker, skog, äng, och alla tillhörigheter var de kunna vara belägna, som han i Djörkhyttan efter sin sal. moder Elisabeth Matsdotter ärvt.

Nordansjö
Bodarna
Persbodarna
Viggen
102,4
Rävbo
Hyttbäcken
106,86
S. Pershyttan
Mälbyberget
Mälby
Iverhyttan
Lerbo
Smedsbo
Flocken
Motorbana
Uvberget
220,4
Högnäs
Viggesnäs
143,10
Skjutbana
Viggen
Lumkällberget
Iverhyttebergët
Skoga
Björkens
Rudsjön
Lomtj.
Österby
Bergviken
Hamreberget
Skogsland
87,23
Pantänget
Västerby
Kullberget
148,2
Lushavet
Bergbacken
Motor-stadion
Österby
Körgård
Holmsjön
Lindesnäs
Tegelbruk
Hamre
Bältarbo
118,2
Matsbosjön
Matsbo
Stadsberget
Naturres.
139,57
90,95
Ned. Lassbo
Öv. Lassbo
Tallåkern
Lassbo brunn
Strandnäs
Norrtäkt
86,12
Hamregården
Hases
124,17
Boda
Industriomr.
Backgården
Eriksdal
Emaus
105,58
Holen
Sopstn
Hedemora
Sjönsbo
Klintgården
Hamregölen
Sörbogrundet
Rönningen
Hällagrundet
Laggarbo
Smedsänget
Vandrarhem
110,88
87,55
Hälla
Lilla älvängen
Brunnsjön
90,6
Hövran
82,0
Vårdcentral
Nibble
Källbäcken
131,78
Västkusten
Åsen
Reningsverk
Brunnsberget
83
Svedjan
Brunna
Brunnaön
83,46
Björkhaga
Slalombacke
Bäckarbo
Mossbo
Backnilsbo
224,18
Nibbleberget
Backa
Skjutb.
Rensbo
131,38
Dalkarlsbo Ålderd. hem
Ingvallsbenning
Prästhyttan
Lustån
80
114,14
Prästhyttegård
Prästhyttsjön
114,8
Stensnäs
Djörkhyttan
Gränslund
Grådö
Tulsen
Davidshyttan
Näs
112,45
Lustån
Vallar
129,6
Kottkolen
132,3
Salgbodarne
Härrberget
Svebosjön
Grädönäs
Grådöholm
Grådö-svedjan
05
06
08
09
10
11
12
124,4
Sätraltet
Näs
113,03
Skästbo
157,5
Stjärnmyran
Svarttjärnen
Fagerfallet
Hjortronmyran
169,90
Högtfälsveden
Kårtheden
Högtj.
136,4
Nybyn
Skjutbana
Acktjärnen
137,69
78
Drasselberget